

sygn. akt IVRC 926/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 kwietnia 2016r.

Sąd Rejonowy Gdańsk – Południe w Gdańsku IV Wydział Rodzinny i Nieletnich w składzie:

Przewodniczący **SSR Agnieszka Kubica**

Protokolant **Anna Szyk - Palczykowska**

po rozpoznaniu w dniu 08 kwietnia 2016r. w Gdańsku sprawy

z powództwa małol. Z. O. zast. przez matkę M. K.

przeciwko P. O.

o podwyższenie alimentów

I. podwyższa alimenty ustalone wyrokiem Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 26 stycznia 2006r. sygn. IIC 3391/04 od pozwanego P. O. na rzecz małoletniej powódki Z. O. z kwoty po 600 zł do kwoty po 850 (osiemset pięćdziesiąt) zł miesięcznie, płatne z góry do 10-go dnia każdego miesiąca do rąk matki małoletniej powódki M. K. z ustawowymi odsetkami w przypadku opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat, poczynając od dnia 07 października 2014r.

II. w pozostałym zakresie powództwo oddala

III. wyrokowi w pkt I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności

IV. nakazuje pobrać od pozwanego P. O. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku kwotę 250 (dwieście pięćdziesiąt) zł tytułem zwrotu kosztów sądowych

V. zasądza od pozwanego P. O. na rzecz małoletniej powódki Z. O. działającej przez matkę M. K. kwotę 750 (siedemset pięćdziesiąt) zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego

UZASADNIENIE

Pozwem złożonym w tutejszym Sądzie w dniu 9 sierpnia 2013 roku małoletnia Z. O. wniosła przeciwko P. O. o podwyższenie alimentów z kwoty po 600 zł miesięcznie do kwoty po 1.000 zł miesięcznie płatnych z góry do 10-go dnia każdego miesiąca z góry wraz z ustawowymi odsetkami za każdy dzień zwłoki.

W uzasadnieniu pozwu wskazała, że ostatnie orzeczenie o alimentach na rzecz powódki stanowi wyrok z dnia 26 stycznia 2006 roku Sądu Okręgowego w Gdańsku. Obecnie miesięczne koszty utrzymania powódki wynoszą około 2.000 zł, a udział pozwanego w tych kosztach to zaledwie 30%. Pozwany nie ma sądownie uregulowanych kontaktów z małoletnią i jego kontakty z córką ograniczają się do 4 - 5 godzin raz na dwa tygodnie. Zatem wykonywanie obowiązku alimentacyjnego w postaci osobistych starań obciąża głównie matkę małoletniej. Zdaniem przedstawicielki małoletniej zarobki pozwanego wynoszą około 10.000 zł netto miesięcznie, choć mogą być nawet wyższe. Możliwości pozwanego powinny być oceniane przez pryzmat faktycznego kierowania przez pozwanego przedsiębiorstwem (...) usługi teletechniczne, która to działalność tylko pozornie – zdaniem matki powódki – jest zarejestrowana na konkubinę pozwanego a nie na niego, ponieważ wcześniej taką działalność otworzył na nazwisko swojej ówczesnej żony a matki powódki. Zdaniem matki powódki możliwości zarobkowe pozwanego są znacznie wyższe niż formalnie wykazuje, gdyż posiada on specjalistyczną wiedzę i doświadczenie, jest osobą zdrową. Natomiast matka powódki

zarabia miesięcznie 2.500 zł netto, posiada dwa miejsca zatrudnienia, a jej sytuacja pogorszyła się z uwagi na separację faktyczną z mężem A. K., z którym posiada małoletnie dziecko.

W uzasadnieniu argumentowano dalej, że z uwagi na upływ czasu zmieniają się materialne potrzeby powódki. Od 2006 roku obowiązek alimentacyjny pozwanego nie był ani razu aktualizowany. Wskazano także na spadek wartości pieniądza przez omawiany czas. Małoletnia jest niezwykle utalentowana i ważne jest, żeby miała możliwość talenty te rozwijać.

Szczegółowe zestawienie kosztów utrzymania powódki zawarto w załączniku do pozwu.

Pismem procesowym z dnia 21 września 2015 roku pełnomocnik powódki wniósł o zabezpieczenie roszczenia alimentacyjnego poprzez zobowiązanie pozwanego dołożenia na rzecz powódki alimentów o 400 zł większych tj. w wysokości po 1.000 zł miesięcznie od dnia wniesienia powództwa.

W uzasadnieniu wniosku wskazał m.in., że od września 2015 roku małoletnia rozpoczęła naukę w nowej szkole w jednym z najlepszych gimnazjów w T., co wiązało się z koniecznością zakupu podręczników i przyborów szkolnych, odzieży oraz nowymi wydatkami jak rada rodziców, ubezpieczenie, wyjazdy integracyjne, wycieczki szkolne i klasowe itp., być może będzie wymagało uczęszczania małoletniej w kolejnych zajęciach dodatkowych. Opieka okulisty to wydatek około 100 zł miesięcznie, dermatologa około 200 zł miesięcznie – wizyty kontrolne i leki, ortodonta około 100-200 zł miesięcznie. Łączny koszt utrzymania powódki to około 1.800 – 2.000 zł miesięcznie, co uwzględnia również okazjonalne wydatki. Nadto pełnomocnik powódki zarzucił, że pozwany nie angażuje się w żaden sposób w jej wychowanie, ani nie przyczynia się w żaden sposób do utrzymania 21-letniego syna, który mimo wyroku zasądzonego alimenty nie otrzymuje żadnego wsparcia od pozwanego. Syn pozwanego nie jest zainteresowany tą pomocą, gdyż utrzymuje się z własnej pracy i wsparcia swojej matki.

W konkluzji pełnomocnik powódki zarzucił, że skoro stać pozwanego na dalsze kupowanie powódce drogich prezentów i finansowanie egzotycznych wakacji, co zadeklarował robić, to stać go na wyższe alimenty. Pozwany od blisko roku zaprzestał dotychczas okazjonalnych dodatkowych świadczeń na rzecz powódki, które były bardzo kosztowne i nie zaspokajały rzeczywistych oraz uzasadnionych potrzeb dziecka.

Do wniosku załączono oświadczenie B. O., że ojciec P. O. samowolnie zaprzestał płacenia mu alimentów, a ostatnie świadczenie przekazał w marcu 2015 roku.

Vide: wniosek – k. 96-99

Postanowieniem z dnia 7 października 2015 roku Sąd oddalił wniosek strony powodowej o udzielenie zabezpieczenia.

Vide: postanowienie – k. 104-108

Sąd Okręgowy w Gdańsku postanowieniem z dnia 25 marca 2016 roku zmienił zaskarżone postanowienie z dnia 7 października 2015 roku w ten sposób, że udzielił zabezpieczenia na czas trwania postępowania poprzez zobowiązanie pozwanego dołożenia tytułem alimentów na rzecz małoletniej kwoty po 800 zł miesięcznie.

Vide: postanowienie – k. 166-174

Pozwany P. O. nie złożył odpowiedzi na pozew. Na rozprawie w dniu 08 kwietnia 2016 roku pozwany uznał powództwo do kwoty po 700 zł miesięcznie, poczynając od dnia 08 kwietnia 2016 roku.

Vide: oświadczenie pozwanego – k. 188

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Sąd Okręgowy w Gdańsku wyrokiem z dnia 26 stycznia 2006 roku sygn. IIC 3391/04 rozwiązał związek małżeński M. i P. O. przez rozwód z winy pozwanego. Władzę rodzicielską nad małoletnią Z. O. urodzoną (...) pozostawiono obojgu

rodzicom ustalając miejsce pobytu małoletniej przy matce. Udział pozwanego w kosztach utrzymania małoletniej ustalono na kwotę 600 zł miesięcznie.

W tej dacie małoletnia Z. miała niespełna 4 lata. Od 2004 roku rodzice małoletniej nie mieszkali razem. Małoletnia zamieszkiwała wraz z matką. W skład kosztów jej utrzymania wchodziła między innymi opłata za przedszkole w wysokości 270 zł miesięcznie. Pozwany odwiedzał małoletnią 2-3 razy w tygodniu. Przekazywał wówczas dobrowolnie kwotę 600 zł miesięcznie na rzecz małoletniej. Jak wskazywała wówczas matka powódki, kwota ta zaspokajała potrzeby dziecka.

M. O. zamieszkiwała z małoletnią w mieszkaniu będącym własnością jej rodziców. Opłaty mieszkaniowe wynosiły 350 zł miesięcznie – z czego 175 zł przypadało na małoletnią. Matka małoletniej pracowała jako nauczyciel w szkole, na 1/2 etatu. Z tego tytułu otrzymywała wynagrodzenie w wysokości 292 zł. Ponadto pracowała w firmie PHU (...) jako zastępca kierownika biura i osiągała wynagrodzenie w wysokości 600 zł miesięcznie.

Pozwany P. O. w tym czasie prowadził jednoosobową działalność gospodarczą – zajmował się m.in. montażem urządzeń radiowych, budową sieci teleinformatycznych. Jego dochody wynosiły ok. 3.000 zł miesięcznie. Pozostawał w związku z inną kobietą. Poza małoletnią Z. pozwany posiadał na utrzymaniu małoletniego syna B. O. z nieformalnego związku, jednak nie wychowywał syna osobiście.

/ **dowód** : wyrok Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 26.01.2006r. - vide akta sprawy II C 3391/04 SO w Gdańsku; odpis skrócony aktu urodzenia – k. 15/

Małoletnia Z. O. w roku szkolnym 2012/2013 uczęszczała do czwartej klasy szkoły podstawowej oraz równolegle do czwartej klasy szkoły muzycznej I stopnia. Małoletnia uczyła się języka angielskiego, francuskiego i niemieckiego. W 2013 roku uczęszczała na indywidualny kurs nauki języka francuskiego, za który opłata wyniosła 1260 zł. Bierze udział w konkursach językowych i muzycznych, jest wzorową uczennicą. We wrześniu 2015 roku powódka rozpoczęła naukę w gimnazjum.

Małoletnia z powodu zezarobkowego następczego przeszła w kwietniu 2012 roku zabieg operacyjny. Obecnie pozostaje pod stałą opieką okulisty. Wizyty lekarskie odbywają się co 3-4 miesiące, ich koszt wynosi ok. 100 zł. Konieczny jest systematyczny zakup soczewek (z uwagi na uprawianie sportu) oraz zakup okularów co dwa lata. Ponadto z uwagi na problemy skórne (trądzik) powódka leczy się u dermatologa i przyjmuje leki. Z. O. przez okres około 4 lat nosiła aparat ortodontyczny. Obecnie małoletnia uczęszcza do ortodonty rzadziej, nosi jedynie płytkę retencyjną. Koszt wizyty wynosi ok. 50 zł – raz na dwa miesiące.

Od września 2014 roku małoletnia trenuje siatkówkę. Wiążą się z tym koszty zakupu obuwia sportowego.

W 2015 roku małoletnia uczęszczała na dodatkowe lekcje języka francuskiego. Koszt kursu w 2015/2016 roku wyniósł 1010 zł.

Miesięczne koszty utrzymania powódki wynoszą około 1.400 zł. W ich skład wchodzi między innymi opłaty mieszkaniowe – ok. 200 zł, wyżywienie i środki higieny – ok. 500 zł, soczewki i okulary – ok. 50 zł, okulista – ok. 25 zł, język francuski – ok. 250 zł, szkoła – ok. 50 zł, leki dermatologiczne – ok. 50 zł, odzież do siatkówki – ok. 30 zł, pozostała odzież i obuwie – ok. 150 zł.

/ **dowód** : świadectwo szkolne – k. 21-22; dyplom – k. 23-24; umowa uczestnictwa – k. 25-27; karta informacyjna leczenia szpitalnego – k. 28; zeznania M. K. – k. 185-186; dowód wpłaty KP – k. 101; skierowanie do poradni specjalistycznej – k. 143; umowa – k. 144; dyplom – k. 145,147-148; stypendium – k. 146; /

Matka małoletniej powódki M. K. w lipcu 2013 roku zatrudniona była w B., na stanowisku wychowawcy, otrzymywała wynagrodzenie w wysokości 1717,22 zł netto miesięcznie. Obecnie jej wynagrodzenie wynosi 2.602,93 zł netto miesięcznie.

W 2015 roku matka powódki osiągnęła dochód w wysokości 47.645,62 zł.

M. K. pozostaje w separacji obecnym mężem. Otrzymuje alimenty wysokości 700 zł miesięcznie na rzecz 6-letniego syna pochodzącego z tego małżeństwa.

Matka powódki zamieszkuje wraz z powódką oraz młodszym synem. W skład opłat mieszkaniowych wchodzi czynsz – ok. 350-400 zł miesięcznie, energia i gaz – 210-240 zł miesięcznie.

/ **dowód** : zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu – k. 20,190; zeznania M. K. – k. 185-186; zeznanie podatkowe – k. 191-195/

Pozwany P. O. jest zatrudniony w zarządzanej przez siebie spółce (...) Sp. z o.o. jako prezes zarządu. Pozwany nie jest współnikiem w tej spółce. W 2015 roku osiągał comiesięcznie dochód w wysokości 3.500 zł netto. Pozwany posiada ponad 10-letnie doświadczenie w prowadzeniu przedsiębiorstw branży budowlanej, instalacji elektrycznych, instalacji telekomunikacyjnych. Pozwany mieszka z konkubiną, która prowadzi żłobek w ramach własnej działalności gospodarczej.

W 2014 roku pozwany osiągnął dochód w wysokości 45.593 zł, zaś w 2013 roku w wysokości 33.062 zł. W 2015 roku pozwany wykazał dochód w wysokości 49.593 zł.

P. O. posiada samochód marki M. (...) klasa, rocznik 2002, o wartości ok. 20.000 zł. Konkubina pozwanego posiada samochód marki M. (...) rocznik 2009 o wartości ok. 80.000 zł zakupiony w leasingu.

Pozwany posiada oprócz małoletniej powódki trójkę dzieci, pełnoletniego syna B. (21 lat) – na którego zasądzone od pozwanego alimenty w wysokości 450 zł miesięcznie oraz dwójkę dzieci z obecnego związku, które mieszkają wraz z pozwanym i jego konkubiną – W. (6 lat) i K. (2 lata). Pozwany faktycznie łożył na rzecz najstarszego syna alimenty w wysokości po 600 zł, jednak zaprzestał ich płacenia w marcu 2015 roku.

W skład kosztów utrzymania pozwanego wchodzi opłaty mieszkaniowe – dzielone na 4 osoby – takie jak czynsz 1.500 zł, opłaty mieszkaniowe do wspólnoty 800 zł, opłata za fundusz remontowy ok. 46 zł, telewizja kablowa 135 zł oraz energia. Małoletnia córka pozwanego W. O. uczęszcza do przedszkola, którego koszt wynosi 740 zł miesięcznie.

Pozwany od ok. 2 lat nie utrzymuje kontaktów z powódką, nie uczestniczy w jej wychowaniu ani w innych kosztach utrzymania ponad kwotę alimentów.

/ **dowód** : karta wynagrodzenia pracownika – k. 84-86, 200-201; zeznania P. O. – k. 186-188; oświadczenie B. O. – k. 100; potwierdzenie wykonania operacji – k. 119-125; dowód wpłaty – k. 126; deklaracja podatkowa – k. 159,198-199/

Powiatowy Urząd Pracy w G. na dzień 19 października 2015 roku dysponował ofertami pracy dla osób z doświadczeniem w branży budowlanej z wynagrodzeniem od 3.000 zł do 4.500 zł miesięcznie oraz dla osób bez kwalifikacji zawodowych wynagrodzeniem od 1.750 zł do 2.100 zł miesięcznie.

Powiatowy Urząd Pracy w G. w dniu 16 października 2015 roku dysponował: 1 ofertą pracy na stanowisko technik elektronik. Wynagrodzenie na w/w stanowiskach - od 2600 do 2800 zł brutto, 1 ofertą pracy na stanowisko technik elektryk Wynagrodzenie na w/w stanowisku - na poziomie 1750 zł brutto – do uzgodnienia, 5 ofertami pracy na stanowisko elektryk wynagrodzenie – od 1750 do 2200 zł brutto, natomiast w systemie godzinowym od 11 do 12,50 zł netto / godz., 1 ofertą pracy na stanowisko elektromonter instalacji elektrycznych wynagrodzenie - w systemie godzinowym 16 zł brutto / godz., 1 ofertą pracy na stanowisko elektromonter linii kablowych wynagrodzenie - 3200 zł brutto, 1 ofertą pracy na stanowisko kierownik budowy wynagrodzenie - 4000 zł brutto, 3 ofertami pracy na stanowisko murarz wynagrodzenie - od 1750 do 2500 zł brutto, 2 ofertami pracy na stanowisko zbrojarz wynagrodzenie w jednej z ofert wynosi 2500 zł brutto, natomiast w drugiej ofercie 16 zł brutto / godz., 1 ofertą pracy na stanowisko dekarz wynagrodzenie - 3500 zł brutto, 5 ofertami pracy dla kobiet bez kwalifikacji zawodowych

wynagrodzenie - od 1750 do 2200 zł brutto, oraz 13 ofertami pracy dla mężczyzn bez kwalifikacji zawodowych, wynagrodzenie od 966 zł do 220 zł brutto.

/ **dowód** : pismo PUP w G. i w G. – k. 158, 162/

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zgromadzonego w toku postępowania materiału dowodowego. Sąd oparł się na dokumentach z akt sprawy Sądu Okręgowego w Gdańsku sygn. II C 3391/04. Sąd dał również wiarę dokumentom prywatnym złożonym przez strony na potrzeby niniejszej sprawy. W ocenie Sądu stanowią one wiarygodne źródło zawartych w nich informacji, a żadna ze stron nie podważyła ich autentyczności.

Sąd częściowo uwzględnił przedłożone przez M. K. zestawienie kosztów utrzymania małoletniej i dokonał weryfikacji przedmiotowego zestawienia z uwzględnieniem zeznań matki powódki oraz zasad doświadczenia życiowego. W ocenie Sądu przedstawione przez matkę powódki koszty utrzymania były nieco zawyżone, a w części nie zostały potwierdzone żadnymi dowodami.

Sąd co do zasady dał wiarę zeznaniom stron odnośnie ich sytuacji życiowej i majątkowej, sposobu sprawowania pieczy nad małoletnią powódką, udziału ojca w opiece nad powódką. Sąd miał na uwadze, że co do faktów nie było między stronami zasadniczego sporu. Kwestią sporną był jedynie zakres obowiązku alimentacyjnego powoda w ustalonym przez Sąd stanie faktycznym.

Materialnoprawną podstawą powództwa o podwyższenie alimentów jest art. 138 k.r.o. w zw. z art. 135 § 1 k.r.o., z którego wynika, że można domagać się zmiany wysokości alimentów w razie zmiany w zakresie usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego lub w zakresie możliwości majątkowych i zarobkowych zobowiązanego do alimentacji. Nie każda jednak zmiana stosunków uzasadnia ingerencję w wysokość alimentów, ale tylko taka, która ma charakter trwały i dotyczy okoliczności istotnych (por. uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 16.12.1987r., sygn. III CZP 91/86, OSNCP 1988/4/42). Ciężar dowodu, że od daty poprzedniego skonkretyzowania obowiązku alimentacyjnego nastąpiła tego rodzaju zmiana okoliczności, obciąża powoda (art. 6 k.c. w zw. z art. 232 k.p.c.).

Rozpoznając powództwo zatem Sąd obowiązany był zbadać, czy od daty poprzedniego ustalenia alimentów nastąpiła istotna i trwała zmiana okoliczności. W ocenie Sądu o takiej zmianie należy mówić, jednak w takim zakresie, który nie uzasadnia uwzględnienia powództwa w całości, lecz jedynie w części.

Należy podzielić stanowisko matki powódki, że nastąpił wzrost kosztów utrzymania małoletniej w porównaniu do stanu aktualnego w 2006 roku.

Zgromadzony w sprawie o rozwód materiał dowodowy nie pozwala na dokonanie szczegółowych ustaleń, jaki był całkowity koszt utrzymania małoletniej powódki w dacie wydania wyroku rozwodowego. Z materiału tego wynika jedynie, że małoletnia uczęszczała wówczas do przedszkola, którego koszt wynosił około 270 zł miesięcznie, a także, że przypadający na nią udział w opłatach mieszkaniowych wynosił 175 zł miesięcznie.

Sąd odnotował, że od daty wydania wyroku rozwodowego upłynęło 10 lat. Małoletnia Z. O. uczęszcza obecnie do pierwszej klasy gimnazjum oraz do szkoły muzycznej. Bierze udział w licznych konkursach i olimpiadach, trenuje siatkówkę, uczęszcza na dodatkowe kursy językowe. Wiąże się to ze zwiększonym kosztem dojazdów i strojów. Ponadto małoletnia nosi okulary i soczewki kontaktowe, wymaga leczenia ortodontycznego, lecz się także u dermatologa. Wydatki mieszkaniowe przypadające na małoletnią wzrosły w związku ze zmianą miejsca zamieszkania do ok. 200 zł miesięcznie.

Odnośnie kosztów utrzymania małoletniej należy zwrócić uwagę, iż matka powódki w uzasadnieniu pozwu wskazała, iż kwota ta wynosi 2.000 zł miesięcznie, natomiast podczas rozprawy w dniu 2 kwietnia 2015 roku wskazywała już, iż koszt ten opiewa na kwotę 1.600 – 1.800 zł miesięcznie. Po przeprowadzeniu analizy zebranego materiału

dowodowego oraz w oparciu o zasady doświadczenia życiowego Sąd przyjął, iż koszt utrzymania małoletniej wynosi nie więcej niż 1.500 zł miesięcznie.

W tym miejscu podkreślić należy, iż bez wątplenia przez okres 10 lat wzrosły potrzeby małoletniej związane z wyżywieniem, ubiorem, obuwem, środkami czystości i higieny. W dacie orzekania w sprawie o rozwód małoletnia miała niespełna 4 lata. W ocenie Sądu jednak koszty wskazywane przez matkę powódki są zawyżone i nie znalazły potwierdzenia w przedłożonym przez nią materiale dowodowym. Na podstawie zasad doświadczenia życiowego zważyć należy, iż w szczególności nieco zawyżone są koszty wyżywienia. W ocenie Sądu przy zgromadzonym materiale dowodowym nie sposób stwierdzić, iż dziecko w wieku powódki wymaga tak wysokich nakładów comiesięcznie. Posiłkując się zasadami doświadczenia życiowego Sąd przyjął, że łącznie koszty wyżywienia powódki wraz z kosztami higieny wynoszą ok. 500 zł miesięcznie. Nadto przedstawicielka ustawowa małoletniej nie potwierdziła wyczerpującym materiałem dowodowym pozostałych kosztów utrzymania, w tym w szczególności, iż powódka regularnie uczęszcza do ortodonty – podczas gdy w skład comiesięcznego utrzymania wliczono 150 zł z tego tytułu, a także kosztów nauki języka francuskiego – z przedłożonej umowy wynika, iż kurs trwający I semestr roku szkolnego (ok. 5 miesięcy) kosztował 1010 zł.

Sąd doszedł jednak do przekonania, że w zakresie usprawiedliwionych potrzeb małoletniej powódki nastąpiła zamiana w rozumieniu art. 138 k.r.o. dotyczy czy ona przede wszystkim kosztów związanych z utrzymaniem mieszkania, ogólnego wzrostu potrzeb w związku z wiekiem powódki. Nadto dotyczy kosztów związanych z edukacją małoletniej, które rokrocznie wzrastają – mając w szczególności na uwadze uzdolnienia małoletniej i szerokie zainteresowania, w tym także kształcenie w szkole muzycznej. W ocenie Sądu wzrosły także koszty utrzymania powódki z uwagi na jej stan zdrowia. Po wyroku orzekającym rozwód rozpoznano u powódki problemy zdrowotne (przeszła zabieg okulistyczny), które trwają do dnia dzisiejszego – w tym znaczeniu, że jest wymagana stała kontrola okulistyczna, nadto wizyty u dermatologa oraz przyjmowanie leków, co podnosi koszty utrzymania małoletniej. Sąd ustalił także, że powódka miała założony aparat ortodontyczny, obecnie zaś nosi płytkę retencyjną. Do tej poryto matka powódki ponosiła wszelkie koszty związane z leczeniem ortodontycznym córki.

W tym miejscu na podkreślenie zasługuje fakt, że potrzeby dziecka winny być zaspokajane na takim poziomie, który odzwierciedla stopę życiową rodziców zobowiązanych do alimentacji. Alimenty nie mogą opiewać na kwoty przekraczające możliwości zarobkowe i standard życia rodziców. Wiadomym jest, że potrzeby dzieci można ustalić na bardzo wysokim poziomie, ale rodzic, który nie jest w stanie zaspokajać potrzeb dzieci w takim wysokim zakresie, nie może być obciążony alimentami ponad swoje możliwości.

O zakresie obowiązku alimentacyjnego decydują nie tylko potrzeby uprawnionego, ale i możliwości majątkowe i zarobkowe zobowiązanych – w tym przypadku obojga rodziców powodów. W czasie orzekania przez Sąd Okręgowy M. K. pracowała jako nauczyciel w szkole, na 1/2 etatu. Z tego tytułu otrzymywała wynagrodzenie w wysokości 292 zł. Ponadto pracowała w firmie PHU (...) jako zastępca kierownika biura i osiągała wynagrodzenie w wysokości 600 zł miesięcznie. Obecnie matka powódki zarabia ok. 2.600 zł miesięcznie, ma jednak na utrzymaniu 6-letniego syna, na którego otrzymuje 700 zł miesięcznie z tytułu alimentów.

Oceniając sytuację życiową pozwanego wskazać należy, iż uległa ona nieznacznej zmianie. W czasie orzekania o dotychczasowym zakresie obowiązku alimentacyjnego pozwany deklarował zarobki na poziomie ok. 3.000 zł miesięcznie. Poza małoletnią powódką miał na utrzymaniu syna B. O., na którego łożył kwotę 600 zł miesięcznie. Obecnie zgodnie z przedłożoną kartą wynagrodzeń pozwany osiąga dochód w wysokości 3.500 zł miesięcznie. Z zeznań podatkowych pozwanego wynika, że w 2013 roku osiągnął przychód w wysokości ok. 34.000 zł zaś w 2014 roku ok. 51.000 zł. Pozwany ma dodatkowo na utrzymaniu dwoje małoletnich dzieci z nowego związku. Zważyć należy, iż obowiązek utrzymania dzieci spoczywa na obojgu rodzicach, zatem także na obecnej partnerce pozwanego. Sąd odnotował, iż pozwany, który zobowiązany był do łożenia alimentów na rzecz syna B. O., zaprzestał realizowania tego obowiązku w marcu 2015 roku, co wynika z oświadczenia B. O., a także zeznań pozwanego, który temu oświadczeniu nie zaprzeczył. Okoliczność ta wpływa na ocenę możliwości zarobkowych pozwanego, który w rzeczywistości dysponuje większymi środkami finansowymi aniżeli wcześniej, kiedy obowiązek wobec syna realizował.

Zważyć należy, iż pozwany przy mniejszych zarobkach w 2013 roku miał środki, by łożyć na utrzymanie syna B. po 600 zł miesięcznie, miał także środki by finansować małoletniej powódce prezenty oraz zagraniczne wyjazdy wakacyjne. Obecnie tych wydatków pozwany nie ponosi, a jego dochody wzrosły.

Pozwany regularnie łoży alimenty na utrzymanie małoletniej w wysokości 600 zł miesięcznie. Dla oceny zakresu obowiązku alimentacyjnego uwzględnić należy zmianę w zakresie osobistych starań pozwanego o wychowanie i utrzymanie powódki. Pozwany przyznał, że kontakt z córką zerwał się, gdy nie zgodził się na podwyższenie alimentów – w 2013 roku. Pozwany nie ma żadnego kontaktu z córką, nie widuje się z nią, nie kupuje jej prezentów, nie finansuje wakacji, co w przeszłości czynił. Cały ciężar wychowania i opieki nad małoletnią spoczywa na jej matce, co także znajduje odzwierciedlenie w wysokości zasądzonych alimentów, stosownie do regulacji art. 135 § 2 k.r.o.

Zestawiając przedstawione wyżej usprawiedliwione potrzeby powódki z możliwościami majątkowymi i zarobkowymi obojga rodziców Sąd doszedł do przekonania, że w aktualnym stanie faktycznym obowiązek alimentacyjny pozwanego wobec małoletniej wyczerpuje się kwotą po 850 zł miesięcznie. Kwota ta odzwierciedla zakres zmiany okoliczności w porównaniu do sytuacji aktualnej w momencie poprzedniego ustalania alimentów. Z drugiej strony kwota ta odzwierciedla standard życia rodziców powódki i możliwości zarobkowe pozwanego. Stąd też na zasadzie art. 138 k.r.o. w zw. z art. 135 § 1 k.r.o. orzeczono jak w pkt I sentencji, oddalając powództwo w pozostałym zakresie jako bezzasadne. O alimentach orzeczono od dnia 7 października 2015 roku, mając na uwadze, że co najmniej do tej daty pozwany miał wiedzę o toczącym się postępowaniu. Sąd odnotował bowiem, iż początkowo występowały problemy z doręczeniem odpisu pozwu pozwanemu z uwagi na niewskazanie w pozwie jego aktualnego adresu i z punktu widzenia ochrony interesu pozwanego należało orzec w powyżej wskazany sposób.

Stosownie do regulacji art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c. wyrokowi w części zasądzającej alimenty nadano rygor natychmiastowej wykonalności.

O kosztach postępowania Sąd orzekł w punkcie IV i V wyroku w myśl zasady odpowiedzialności za wynik procesu, stosownie do art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z art. 98 § 1 k.p.c., mając na uwadze, że strona powodowa z mocy ustawy była od kosztów sądowych zwolniona. Na podstawie art. 113 ust.1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych nakazał ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 250 zł tytułem kosztów sądowych. W skład tych kosztów oprócz opłaty obliczonej od zasądzonego świadczenia (150 zł) Sąd wliczył opłatę za postępowanie zabezpieczające (100 zł), z których to kosztów strona powodowa była zwolniona.

Wobec powyższego Sąd w pkt IV zasądził od pozwanego na rzecz małoletniej powódki kwotę 750 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, przy uwzględnieniu wysokości tych kosztów ustalonych obowiązującym na datę orzekania § 6 ust. 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (t. j. Dz. U. z 2013 roku, poz. 461 z późn. zm.) oraz ustalonym powyżej procentem, w jakim powódka wygrała proces (tj. 62,5%). Sąd przyjął dwukrotną stawkę minimalną (375 zł x 2), biorąc pod uwagę czas trwania postępowania i nakład pracy pełnomocnika strony powodowej, także z uwagi na toczące się postępowanie zabezpieczające i zażaleniove.